Tevbe Günahların Silinmesine Sebeptir
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 05 2021 04:00:00

يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ
آمَنُوا
تُوبُوا
إِلَى
اللَّهِ
تَوْبَةً
نَّصُوحاً
عَسَى
رَبُّكُمْ
أَن
يُكَفِّرَ
عَنكُمْ
سَيِّئَاتِك&#16
15;مْ
وَيُدْخِلَك&#16
15;مْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا
الْأَنْهَار&#16
15;:
MEALİ :   “Ey iman edenler! Nasûh (samimi) bir tövbe ile Allah’a dönün. Umulur ki Rabbiniz kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde (kıyamet gününde) Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar.” (TAHRİM SURESİ – 8. AYET)   Tövbe sözlükte geri dönmek anlamına gelir. Dindeki anlamı ise işlenmiş olan günahtan, suç ve kabahatten bir daha işlenmeyeceğine dair verilen söz demektir veya kabahatten, kabahat olduğu için pişmanlık duyarak vazgeçmektir. Peygamberler dışında hiç kimse masum değil, yani günahtan korunmuş değildir. Herkes günah işleyebilir. Ne var ki insanlar birbirlerine oranla daha az, daha çok günah işleyebilirler.   Peygamberimiz (SAV),bu hususu şöyle ifade buyuruyor: “İnsanoğlunun hepsi günah işler. Günah işleyenlerin en hayırlısı ise (işlediği günaha pişman olup) tövbe edenlerdir.”   Bu hadisi şerif, bazı insanların günah işlemeyeceğini sanmanın veya buna inanmanın doğru olmadığını ifade ediyor. Tövbe, Allah Teâlâ’nın, günah işleyen insanların, işledikleri günahlardan kurtulmaları için onlara tanıdığı bir imkândır. İnsan ne kadar çok günah işlerse işlesin ümitsizliğe düşmemeli, Allah-ü Teâlâ’nın ona tanıdığı bu imkândan yararlanmalıdır. İnanan insan Allah’tan ümit kesmez. Allah’ın rahmetinden ancak inanmayanlar ümit keserler. Suyun kiri temizlediği gibi, samimi tövbe de günahları temizler. Yeter ki insan işlediği günaha pişmanlık duyarak onu terk etmiş ve bir daha onu yapmamaya karar vermiş olsun. Allah Teâlâ’nın, kullarına sonsuz merhamet ve şefkati vardır. Onların günahkâr olarak huzuruna gelmelerini istemez. Bunun için tövbe edip

günahlardan arınmalarını ister. Bakınız Kur’an-ı Kerim’de ne buyuruyor:
وَتُوبُواإِلَى اللَّهِ
جَمِيعاً
أَيُّهَا
الْمُؤْمِنُونَ
لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ:
     “Ey müminler, hep birden Allah’a tövbe ediniz ki, kurtuluşa eresiniz.” (NUR SURESİ – 31. AYET)   Ayet-i kerime’nin kurtuluş için gösterdiği yol, kadın, erkek inanan herkesin kusur ve kabahatlerinden tövbe ile Allah’ın yardımına sığınıp emirlerine özen ve dikkat göstermektir. Diğer taraftan tövbenin nasıl olacağını bildirmek üzere de: يَا
أَيُّهَا
الَّذِينَ
آمَنُوا
تُوبُوا
إِلَى
اللَّهِ
تَوْبَةً
نَّصُوحاً
عَسَى
رَبُّكُمْ
أَن
يُكَفِّرَ
عَنكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ
وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ:   “Ey müminler! Nasûh (samimi) bir tövbe ile Allah’a dönün. Umulur ki Rabbiniz kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde (kıyamet gününde) Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar.” (TAHRİM SURESİ – 8. AYET)   Ayet-i kerime’de “NASUH”, tövbe ile tövbe etmemiz isteniyor. Nasuh, nush kökünden mübalağa kipidir ve çok öğüt veren demektir. Çok öğüt verici olarak nitelenen tövbe sahibine günahı bırakmasını öğütleyen, onu günahtan kurtaran sadık ve samimi bir tövbe demektir. Günahı bırakmadan yapılan tövbe tövbe değildir.   Hz. Ömer (RA), nasuh tövbesini şöyle tanımlamıştır:“Nasuh tövbe, günahtan tövbe edip o günaha bir daha dönmemek veya dönmek istememektir.” HANGİ TEVBE MAKBUL OLUR?   Allah, kabul

edeceği tövbe ile ilgili olarak şöyle buyuruyor:
إِنَّمَا
التَّوْبَةُ
عَلَى اللّهِ
لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ
السُّوَءَ
بِجَهَالَةٍ&#15
79;ُمَّ
يَتُوبُونَ
مِن قَرِيبٍ
فَأُوْلَـئِ&#16
03;َ يَتُوبُ
اللّهُ
عَلَيْهِمْ
وَكَانَ
اللّهُ
عَلِيماً
حَكِيماً:
وَلَيْسَتِ
التَّوْبَةُ
لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَا&#15
78;ِ حَتَّى
إِذَا حَضَرَ
أَحَدَهُمُ
الْمَوْتُ
قَالَ إِنِّي
تُبْتُ الآنَ
وَلاَ
الَّذِينَ
يَمُوتُونَ
وَهُمْ
كُفَّارٌأُو&#16
18;لَـئِكَ
أَعْتَدْنَا
لَهُمْ
عَذَاباً
أَلِيماً:
  “Allah'ın kabul edeceği tövbe, ancak bilmeden kötülük edip de sonra tez elden tövbe edenlerin tövbeleridir, İşte Allah bunların tövbesini kabul eder. Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir. Yoksa kötülükleri yapıp yapıp da içlerinden birine ölüm gelince, ‘Ben şimdi tövbe ettim’, diyen ve kâfir olarak ölenler için (kabul edilecek) tövbe yoktur. Onlar için acı bir azap hazırlanmıştır.” (NİSA SURESİ – 17–18. AYETLER)   Ayet-i kerime’de cehaletle kötülük etmekten söz ediliyor. Ancak buradaki “cehalet" bir şeyin

günah olduğunu bilmeden onu yapmak anlamında değildir. Buradaki cehaletten maksat akılsızlıktır. Yani yaptığı işin sonucunun kişiyi nereye götüreceğini düşünmeden, nefsinin arzu ve isteklerine kapılarak Allah’ın yasakladığı bir şeyi, yasak olduğunu bile bile yapmasıdır. İşte nefsin isteklerine uyarak her nasılsa günah işlemiş olan kimseler, yaptıklarına pişmanlık duyar, bir daha yapmamaya karar vererek Allah’tan af dilerlerse, Allah tövbelerini kabul eder ve onları bağışlar, ayet-i kerime bu müjdeyi veriyor. Ancak yeis haline gelinceye kadar yani yaşamaktan ümidi kesinceye kadar tövbeyi geciktirmemeye de dikkatimiz çekilmektedir. Bu noktaya geldikten yani yaşama ümidini kaybettikten sonra yapılan tövbe kabul olmaz. Çünkü tövbe için, inandıktan sonra iyi bir iş yapabilecek kadar bir zaman bulunmalıdır. Bununla beraber günahkâr müminin son nefesindeki tövbesinin kabul olacağını Peygamberimiz (SAV) bildirmiştir: “Allah, can boğaza gelmeden kulun tövbesini kabul eder.”   Tövbeyi günahın peşinden yapmak en doğrusudur. Çünkü Allah Teâlâ böyle olan tövbeyi kabul edeceğini bildirmektedir. KİMİN TEVBESİ MAKBULDÜR?   Tövbenin nasıl yapılacağı ve kimin yaptığı tövbenin kabul olacağını açıklamadan önce, günahların çeşitlerini bildirmek uygun olur. İnsanın işlediği günahlar iki kısımdır. Bir kısmı içki içmek gibi kul hakkı ile ilgili olmayan, yalnız Allah’a karşı işlenmiş günahlardır. Bu gibi yalnız Allah hakkı ile ilgili olan günahlardan tövbe etmek için üç şartın yerine getirilmesi gerekir. Bunlar: a-) Günahı terk etmek b-) Yaptığına pişmanlık duymak c-) Bir daha yapmamaya karar vermek.   Günahı terk etmeden yapılmış olan tövbe ile yine günaha pişman olmadan ve aynı günahı bir daha işlememeye karar vermeden yapılan tövbe, tövbe sayılmaz. Bu, içki içmekte olan kimsenin “ben içkiye tövbe ettim.” demesine benzer ki, buna tövbe denmez. Günahın diğer bir kısmı da hırsızlık yapmak gibi insan hakkı ile ilgili olan günahtır. Hırsızlık yapmak günahtır, çünkü Allah Teâlâ bunu yasaklamıştır. Bu gibi günahlardan tövbe etmenin, yukarıdaki şartlara ilaveten bir şartı daha vardır ki, o da hak sahibine hakkını vermek veya ondan helallik almaktır. İşte işlenen günaha göre şartlarına uyarak yapılan tövbe makbul olur ve Allah Teâlâ böyle tövbe edeni bağışlar.   Bir defasında Hz. Ali (RA), bir bedevinin:“Ey Allah’ım! Senin beni bağışlamanı diliyor ve sana (günahlarımdan dolayı) tövbe ediyorum.” dediğini işitmişti de ona: “Ey kişi, tövbede dil çabukluğu yalancıların tövbesidir.” demişti. Adam: “O halde tövbe nedir?” diye sorunca, Hz Ali (RA):“O tövbenin altı özelliği vardır: Geçmiş günahlara pişmanlık duymak, (vaktinde ve zamanında yapılmayan) farzları (kılınmayan namazlar ile tutulmayan oruçları) iade etmek, haksızlık yaptığı kimsenin hakkını vermek, düşmanlarla helalleşmek, bir daha o günaha dönmemeye azmetmek ve nefsi günahla büyüttüğün gibi Allah’a itaatte eritmek ve ona günahların tadını tattırdığın gibi itaatin hazzını tattırmaktır.” dedi.   Bu şekilde tövbe eden kimsenin günahları silinir.   İbni Abbas (RA) anlatıyor: “Müşriklerden bazı kimseler adam öldürmüşler, birçok cinayet işlemişler, zina edip bunda da çok ileri gitmişlerdi. Bunlar bu kusurları ile Peygamberimiz (SAV)’e gelerek: “Ey Muhammed (SAV), senin tebliğ ettiğin ve kendisine çağırdığın İslâm dini kuşkusuz çok güzeldir. Eğer bize vaktiyle işlediğimiz bunca cinayet ve meşru olmayan ilişkilerin arınma yolu bulunduğunu bildirirseniz, (iyi olur)” demişlerdi. Bunun

üzerine şu ayetler nazil oldu:
وَالَّذِينَ
لَا
يَدْعُونَ
مَعَ اللَّهِ
إِلَهاً
آخَرَ وَلَا
يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ
الَّتِي
حَرَّمَ
اللَّهُ
إِلَّا
بِالْحَقِّ
وَلَا
يَزْنُونَ
وَمَن
يَفْعَلْ
ذَلِكَ
يَلْقَ
أَثَاماً:
يُضَاعَفْ
لَهُ
الْعَذَابُ
يَوْمَ
الْقِيَامَة&#16
16; وَيَخْلُدْ
فِيهِ
مُهَاناً.
إِلَّا مَن
تَابَ
وَآمَنَ
وَعَمِلَ
عَمَلاً
صَالِحاًفَأ&#16
15;وْلَئِكَ
يُبَدِّلُ
اللَّهُ
سَيِّئَاتِه&#16
16;مْ حَسَنَاتٍ
وَكَانَ
اللَّهُ
غَفُوراًرَّ&#15
81;ِيماً:   “Onlar ki Allah ile beraber başka bir tanrıya yalvarmazlar. Allah’ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan günahı(nın cezasını) bulur.” “Kıyamet günü azabı kat kat artırılır ve onda (azapta) alçaltılmış olarak devamlı kalır.” “Ancak tövbe ve iman edip iyi davranışta bulunanlar başkadır.

Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.” (FURKAN SURESİ - 68–70. AYET) Bir de:
قُلْ يَا
عِبَادِيَ
الَّذِينَ
أَسْرَفُوا
عَلَى
أَنفُسِهِمْ
لَا
تَقْنَطُوا
مِن
رَّحْمَةِ
اللَّهِ
إِنَّ
اللَّهَ
يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ
جَمِيعاً
إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ:
      “De ki, ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım, Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin.” (ZÜMER SURESİ – 53. AYET)   Allah Teâlâ’nın rahmeti sonsuzdur. İşlediği günahlardan pişmanlık duyup tövbe eden ve Allah’tan af ve bağış dileyen kullarının tövbelerini kabul eder ve onları bağışlar.   Nitekim Kur’an-ı Kerim şöyle buyurur: وَهُوَ
الَّذِي
يَقْبَلُ
التَّوْبَةَ&#15
93;َنْ
عِبَادِهِ
وَيَعْفُو
عَنِ
السَّيِّئَا&#15
78;ِ وَيَعْلَمُ
مَا
تَفْعَلُونَ:
     “Allah kullarının tövbesini kabul eder, kötülükleri bağışlar ve yaptıklarınızı bilir.” (ŞURA SURESİ – 25. AYET); وَإِنِّي
لَغَفَّارٌ
لِّمَن تَابَ
وَآمَنَ
وَعَمِلَ
صَالِحاً
ثُمَّ
اهْتَدَى:

“Kuşkusuz Ben, tövbe eden, inanan ve yararlı iş yapan, sonra doğru yolda giden kimseyi bağışlarım.” (TA HA SURESİ – 82. AYET);
وَمَن
يَعْمَلْ
سُوءاً أَوْ
يَظْلِمْ
نَفْسَهُ
ثُمَّ
يَسْتَغْفِرِ اللّهَ
يَجِدِ
اللّهَ
غَفُوراًرَّحِيماً:   “Kim bir kötülük yapar yahut nefsine zulmeder de sonra Allah’tan mağfiret dilerse, Allah’ı çok yarlığayıcı ve esirgeyici bulacaktır.” (NİSA SURESİ – 110. AYET)   Kur’an-ı Kerim, yaptığına pişman olup Allah’a sığınan ve O’ndan af ve bağış dileyenleri Allah’ın affettiğine dair örnekler verir. İşte bir örnek:
وَعَلَى
الثَّلاَثَةِ الَّذِينَ
خُلِّفُواْ
حَتَّى إِذَا
ضَاقَتْ
عَلَيْهِمُ
الأَرْضُ
بِمَا
رَحُبَتْ
وَضَاقَتْ
عَلَيْهِمْ
أَنفُسُهُمْ
وَظَنُّواْ
أَن لاَّ
مَلْجَأَمِنَ اللّهِ
إِلاَّ
إِلَيْهِ
ثُمَّ تَابَ
عَلَيْهِمْ
لِيَتُوبُواْ إِنَّ اللّهَ
هُوَ
التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ:
     “Ve (seferden) geri bırakılan üç kişinin de (tövbelerini kabul etti).Yeryüzü genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, vicdanları kendilerini sıktıkça sıkmıştı. Nihayet Allah’tan yine Allah’a sığınmaktan

başka çare olmadığını anlamışlardı. Sonra (eski hallerine) dönmeleri için Allah onların tövbelerini kabul etti. Çünkü Allah tövbeyi çok kabul eden, pek esirgeyendir.” (TEVBE SURESİ – 118. AYET)   Ayet-i kerime’de seferden geri kaldığı bildirilen üç kişi Kâ’b b. Malik, Hilâl b. Umeyye ve Memare b. Râbi idi. Bunlar Tebük seferine mazeretleri olmadığı halde katılmama suçu işlemişlerdi. Peygamberimiz (SAV) Tebük seferinden dönüşünde bunları sorgulamış, mazeretsiz sefere katılmadıklarını anlayınca, haklarında Allah’ın hüküm vermesine kadar beklemelerini emretmişti. Bunlar bu bekleme süresi içinde çok bunalmışlar, tövbe ederek Allah’a sığınmışlardı. Allah Teâlâ tövbelerini kabul buyurduğunu bu ayet-i kerime’yi indirmekle bildirmiştir.   Allah Teâlâ o kadar engin merhamet sahibidir ki, günahkâr olanların O’na yönelmesinden, O’ndan af ve bağış dilemesinden büyük sevinç duyar. Peygamberimiz (SAV), bunu çok çarpıcı bir örnekle bildiriyor. Şöyle buyuruyor: “Kulunun günahlarına tövbe etmesinden dolayı Allah’ın sevinci, sizden birinizin ıssız çölde devesi ile giderken, onu üzerindeki yiyecek ve içecekle birlikte elinden kaçırması üzerine bir ağaç altına gelerek ümitsiz (ve bitkin) bir halde yaslanıp yattığında devesini yanı başında görmesi üzerine, devenin dizginini tutarak sonsuz sevincinden (Ey Allah’ım, Sen Rabbimsin ben de senin kulunum diyecek yerde) yanlışlıkla, ‘Allah’ım, sen benim kulumsun, ben de senin rabbinim’ dediğindeki sevincinden daha çoktur.”   Allah Teâlâ yarattığı, akıl gibi üstün yetenek vererek diğer yaratıklarına üstün kıldığı kullarına sonsuz şefkat ve rahmeti vardır. Buhârî ile Müslim’in rivayet ettikleri şu hadisi şerif bu hususu ne güzel ifade ediyor: Hz. Ömer (RA) anlatıyor: “Peygamberimiz (SAV)’in huzurlarına (Havazin Kabilesi’nden) bazı esirler gelmişti. Esirler arasında emzikli bir kadın vardı. Çocuğunu kaybetmişti. O kadın göğsüne biriken sütü sağıyor, çocuklara veriyor, emziriyordu. Bu kadın esirler arasında çocuğunu bulunca hemen alıp sinesine bastı ve derin bir şefkatle çocuğunu emzirmeye başladı. Bunu görünce Peygamberimiz (SAV) bize: “Şu kadının çocuğunu ateşe atacağını sanır mısınız?” buyurdu. Biz: “Hayır, atmaya gücü yettiği sürece atmaz.” Dedik. Bunun üzerine Peygamberimiz (SAV): “İşte Allah Teâlâ kullarına, bu kadının çocuğuna şefkatinden daha merhametlidir.” Buyurdu.   İşte bizi yaratan Rabbimiz, böyle bize acıyan ve merhameti sonsuz olan bir Rab’dir. Biz ise günahkâr kullarıyız. İşlediğimiz günahta ısrar etmeden hemen tövbe edip, O’na yönelmeli ve bizi böyle yaptığımız takdirde hem O’nun rızasını kazanmış ve mağfiretine ermiş, hem de günahlardan temizlenmiş olacağız.   Konuşmamızı, Buhârî ile Müslim’in rivayet ettikleri bir hadisi şerifin meali ile tamamlayalım: Ebu Hüreyre (RA) anlatıyor: Peygamberimiz (SAV) şöyle buyurmuştur:“Bir kula bir günah isabet edip veya bir günah işleyip de: “Allah’ım, ben bir günah işledim yahut bilmeyerek bana bir günah isabet etmiş, kusurumu bağışla derse Allah Teâlâ: “Demek ki, kulum, (dilerse) günahını affedecek (dilerse) cezalandıracak muhakkak bir Rabbi olduğunu bildi. O halde ben de kulumu bağışladım.” Buyurur. Sonra bu kul, Allah’ın dilediği kadar bir zaman (günahsız) yaşar, sonra bir günah daha isabet edip veya bir günah işleyip de: “Ey Rabbim, ben (bilerek) bir günah işledim yahut (bilmeyerek) bir günaha

düştüm, kusurumu bağışla, diye yalvarırsa, o kulun Rabbi: “Demek ki kulum, günahını affedecek veya cezalandıracak bir Rabbi bulunduğunu bildi, o halde ben de bu kulumu bağışladım.” Buyurur. Sonra bu kul, Allah’ın dilediği kadar bir zaman günahsız yaşar. Sonra bir günah isabet edip veya bir günah işleyip de:“Allah’ım, ben bir günah işledim veya bir günah bana isabet etti, kusurumu affeyle.” Diye Allah’a yalvarırsa, Allah Teâlâ: “Demek ki kulum, günahını bağışlayacak veya onu cezalandıracak bir Rabbi olduğunu bildi. Ben de üç defa kendisini affettim. Artık bu kulum dilediği fiili işlesin (yani günahı tekrarlansa da her defasında içtenlikle tövbe etse, Allah Teâlâ tövbesini kabul eder.)”   Bu hadisi şerif de Allah Teâlâ’nın kullarını ne kadar sevdiğini ve ne büyük merhamet sahibi olduğunu ifade etmektedir. Böyle bir yaratıcısı olduğunu bilen bir mümin O’na yönelmez mi? O’ndan af ve bağış dilemez mi? O’na karşı olan kusurlu davranışlarından ötüre tövbe etmez mi? O halde değerli müminler! Vakit geçirmeden veya vakti geçmeden işlediğimiz günahlara hemen tövbe etmeli, Allah’a yönelerek O’ndan af ve bağış dilemeliyiz. Tövbe işini geciktirmek doğru değildir. Çünkü ne zaman öleceğimizi bilemeyiz. Kimsenin elinde ne kadar yaşayacağına dair kesin bir bilgi yoktur. Gençliğimize ve dinçliğimize güvenmemeliyiz. Nice yaşlı ve hastalıklı insanlar dururken, genç ve sağlıklı kimselerin ölmekte oldukları hepimizin bildiği bir gerçektir. Bir şair güzel söylemiş: “Çok sağlıklı kimseler var ki, hiç hastalanmadan ölürler. Çok da hastalıklı insanlar var ki, uzun yıllar yaşarlar.” Bu gerçeği göz önünde bulundurarak, eğer işlediğimiz günahlarda kul hakkı varsa hemen bu hakkı sahiplerine ödemeli veya onlardan helâllik almalı ve böylece bizi bağışlamasını Allah’tan dilemeliyiz. Böyle yaptığımız takdirde Allah’ın bizi bağışlayacağında şüphe yoktur. Çünkü Allah buyuruyor: إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ:   “Muhakkak Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki o, çok bağışlayan çok esirgeyendir.” (ZÜMER SURESİ – 53. AYET)   KAYNAK : DİYANET AYLIK DERGİ

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler]